

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

438. An, & qualiter confirmati, necdum obtentis literis confirmationis,
possint administrare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

in vim procurata seu adhibita potentia secularis, dubium vix esse potest.

2. Respondeo secundò, incurri quoque à tali ineligibilitate illam, non tamen ratione purè illius administrationis, seu dictarum decretalium; sed propter abusum secularis potestatis vi cap. quisquis. deelect. censet Abb. loc. cit. apud Pass. cit. n. 18. qui tamen ipse dicit, ne quidem illud undequārum esse; eò quòd inabilitas lata in c. quisquis. respiciat solum illos, qui consentiunt electione de se facta per abusum secularis potestatis, quique non simpliciter reddantur inhabiles, sed ad dignitates: non verò is canon eos afficiat hāc pœnā, qui ubi sunt legitimè electi, per abusum secularis potestatis, se ingerunt in administratione Prælaturæ, ad quam electi sunt; cùm pœna non sint extendenda à casu ad casum.

Quæstio 438. An, & qualiter confirmati, neendum obtentis literis confirmationis, possint administrare?

1. Respondeo primò: Episcopi & alii Prelati superiores, nec non Abbates, Priors, & ceteri Monasteriorum regimina exercentes, quocunque nomine censeantur, qui apud Sedem Apostolicam promoventur, aut confirmationem, consecrationem, vel benedictionem recipiunt, nullatenus absque obtentis ab eadem Sede Apostolica hujusmodi eorum promotionum, confirmationum, consecrationum, vel benedictionum literis, iisq; Capitulo vel Conventui ostensis ac præsentatis, administratione suscipere, aut tanquam Prælati Ecclesiae recipi nequeunt; sic enim expressè statuit Bonifac. VIII. in Extravag. injuncta, de elect. inter commun. Pirh. ad tit. de elect. n. 293. Pass. de elect. c. 33. n. 21. citans Parí, de resig. l. 8. q. 5. n. 33. Azor. p. 2. l. 7. c. 1. q. 2. & plures alios.

2. Ratio hujus constitutionis est, quòd licet scriptura, litera, Bullæ, continent concessionem gratia seu privilegiū non sint de substantia acquisitionis beneficii, vel confirmationis, vel gratia obtentæ à Papa (etsi hic non concedat gratias verbo, sed scripto. Felin. conf. 6. n. 2, apud Pass. n. 27) vel Prælato superiore, Pass. cit. n. 27. Pirh. loc. cit. Tamb. de jure Abb. tom. 1. d. 16. q. 2. n. 1. citans Nav. conf. 1. de privilegi. n. 1. Rodriq. qq. regul. tom. 1. q. 7. a. 5. Abb. in c. nostra. de rescr. n. 11. Gonz. gl. 12. n. 45. Sanch. de matrim. l. 8. d. 29. n. 2. & plures alios: Egritia Papæ non per literas, sed per signaturam gratia registratam essentialiter perficitur, ut dictum sapè aliis. Ethinc, si Papa solo verbo aliquem pronunciet Episcopum, Prælatum, Abbatem, &c. vel electionem ejus, aut alias provisionem approbet, is illico, etiam sine literis nondum formatis vel expeditis, sit verus Episcopus, Prælatus, Abbas. Pirh. loc. cit. Tamb. loc. cit. n. 2. Attamen in foro exteriore, ut talem se habere non potest, adeundo administrationem; neque ut talis recipiendus; cùm gratia sine literis probari nequeat. Pirh. loc. cit. Tamb. n. 3. citans AA. in rubric. de confit. & ibi Felin. n. 5. Bald. in l. humanum. c. de LL. Bellam. decis. 746. Sarn. &c. ne quidem per testes, ut Pirh. citans Abb. in c. nosf. de elect. n. 4. & in c. qualiter. not. 1. Adeoque literæ sint de substantia probationis gratia, nimurum ad hoc, ut iis, quorum interest, nota sit gratia. Pass. loc. cit. (quod ipsum tamen limitandum aliquantum, prout mox limitatione 3. dicetur) juxta quæ intelligendum illud: quòd supplicatio perficiatur expedi-

tione literarum, & quòd sola non sufficiat: nempe quòd illud procedat quòd ad justificationem & canonizationem gratia, ut dictum alias. Rationem quoque dicta Extrav. dicit Pirh. ex Imol. esse, ut promoti ceteris literas Papales ex Curia procurarent, de quibus alias non curarent. Unde jam declaratus Episcopus per Papam in Consistorio, ut moris est, certissimum habens de hac sua promotione nuntium, adhuc tamen administrare non sinit sine acceptis & exhibitis sua promotionis literis. Pirh. loc. cit. citans Abb. in c. qualiter. de elect. n. 1. Sic quoque Prælatus sciens certò, literas suæ promotionis, confirmationis, &c. expeditas, & ad se transmissas, adhuc ante eas acceptas, & Capitulo vel Conventu præsentatas administrare nequit. Pass. loc. cit.

3. Quin & respectu recipiendum talem ita necessaria est ista litterarum exhibitiō, ut nulla ex parte eorum ostendi possit excusatio prætextu certa notitia de promotione talis aliunde habita. Lott. l. 3. q. 19. n. 6. citans Felin. in c. cam te. de rescr. n. 3. eò quòd cùm lex certam exigat formam probationis (uti dicta Extrav. pro forma probatio- nis in ordine ad receptionem talis ad administrationem exigit exhibitionem literarum, quæ proinde aliter impleri non potest, quām per eam exhibitionem. Lott. loc. cit. n. 5. citans Vital. in clement. 1. de jurep. n. 30.) non admittitur suppletio ex notitia aliunde, seu aliter comparata. Lott. n. 7. citans Felin. in c. ceterum. n. 17. de rescr.

4. Limitatur respondio & dicta Extrav. primo, ut locum non habeat in Comendatario ad tempus; quia loquitur tantum de titulari. Pass. loc. cit. n. 22. citans Paris. de resg. l. 7. q. 21. n. 20. Barbos. ad Extrav. n. 4.

5. Limitatur secundò, ut non extendatur ad Cardinales; sed hi administrare possint, & jurisdictionem exercere ante expeditionem literatum apostolicarum. Pirh. n. 294. in fine. Pass. loc. cit. n. 23. citans Gonz. gl. 24. n. 7. Selv. de benef. p. 2. q. 3. n. 46. Barbos. de off. Episc. alleg. 111. n. 35. Dian. p. 5. tom. 2. resol. 47. Rationem etiam addit Pass. eò quòd in iis deficiat ratio citata Extrav. quæ fuit tollere ab usum aliquorum prælatorum, qui volebant sibi credi super provisionibus sine literis, & sūa auctoritate more malo concurrebant Collegia ad se recipiendum; quod de S. R. E. Cardinalibus præsumi nequit.

6. Limitatur tertio à Gl. in cit. Extrav. v. non præsumant. quam citat & sequitur Pirh. cit. num. 294. quamque apud eundem esse conformem aquitati, & temperare rigorem juris, dicit Fagn. in c. nibil. de elect. n. 21. & seq. quamvis ipsæ contrarium tenet u. 31. ut ei Extrav. non habeat locum, si Episcopus promotus, vel confirmatus, aut consecratus in Curia, literas papales desuper obtainere non potuit, v.g. propter obitum Papæ; tum enim non teneatur longo tempore in Curia manere, sed possit inde discedere, & interim res & jura sua Ecclesiæ administrare, etiam literis non expeditis, eò quòd in illa Extrav. damnatur temeraria præsumptio recedentium à Curia, & administrantium sine dictis literis; qualis præsumptio temeraria non est in tali casu necessitatis; cùm qui non nisi necessitate compulsi agit, non dicatur præsumere; & necessitas in qualibet dispositione intelligitur excepta, juxta c. liter. de pén. & remiss. Et necessitas faciat licet, quod alias est illicitum, juxta c. quoniam. 1. q. 7. c. 1. de serjis. &c. Ad hanc talis pronuntiatus vel confirmatus, etiam ante Bullas sive verus prælatus, & ple-

num jus habeat, ideo non debet rigidè exigere, ut provisio seu promotoio Episcopi in Curia proberetur per literas, sicut ob necessitatem tenor gratiae apostolicæ probari potest per testes, si literæ sint perdita, ut Felin. in rub. de consit. n. 6.

Quæstio 439. Que poenæ sunt statute in committentes contra hanc Extravag.

1. R Espondeo primò, statui, ut quidquid tales circa hanc administrationem egerint, irriterent. Secundò, ut interim nihil ex Ecclesiæ vel Monasteriorum preventibus percipere possint. Ita dicta Extravag. §. quod si forsan. Tertiò, ut Capitula Ecclesiæ Cathedræ, vel aliarum secularium, & Conventus Ecclesiæ Regulare, & alii quicunque ipsos absque hujusmodi literis Sedis Apostolicæ recipiunt, vel eis obediunt, tamdiu sint à beneficiorum suorum perceptione suspensi, donec à Sede Apostolica gratiam relaxationis obtineant. Ita illa Extrav. §. Capitula verò. Porro haec pœnæ, nempe ut proventus interim non faciant suos, & quidquid ab iis gestum, non subsistat, extenduntur ad Episcopos aliosque Prælatos administrantes non præstito solito fidelitatis juramento. ibid. §. similiter. Item ad Episcopos, qui apud eandem Sedem pallium accipere debent, & ab ea discedunt non obtentis literis traditionis rali, vel non præstito solito fidelitatis juramento. Eadem Extrav. §. fin. Pirk. n. 293.

2. Limitatur responsio seu Extrav. dicta quod ad has poenas primò: ut ab aliis poenis incurrendis excusat causa qualibet, etiam injusta & fatua, modo dolum excludat; èd quod ad has poenas incurendas requiratur præsumptio & dolus; quod indicatur illis Extrav. verbis: administrationem admittere non presumant. Pass. n. 21. citans Barbos. ad c. avaritia. n. 4. & l. iuris Ecclesiast. c. 19. n. 247. ubi tamen is non agit de poenis statutis per hanc Extrav. administrantibus post confirmationem quidem, sed sine literis; sed de poenis statutis in c. qualiter, & c. avaritia. administrantibus ante confirmationem. Verumtamen in utrisque par videtur ratio; cum tam in his quā illis incurrendis Papa requirat temeritatem & præsumptionem.

3. Limitatur secundò: ut poena illa latet tam contra ipsos Prælatos miscentes se administrationi, quā Capitula eos recipientes sine literis, non videantur obligare in conscientia ante sententiam declaratoriam, ut doceri ait Pass. loc. cit. à Nav. in c. accepta. de refit. spoliat. opposit. 8. n. 35. Jo. Valer. de differ. utriusque fori v. obedientia. diff. 4. Barbos. ad cit. Extrav. injunctio. n. 3. Sic etiam Pirk. cit. n. 294. ait, hujs Extrav. poenæ non incurri ab eo in foro conscientiæ, qui, collatione sibi facta, ante receptas literas bonâ fide administravit quādam negotia Ecclesiæ, pro quo citat Nav. ubi ante.

4. Illud quoq; notandum circa poenam suspensionis latam contra Capitula recipientia tales; quod ea juxta Suar. intelligatur de solis beneficiis, quæ capituloiter possident; à Passerino verò, citante pro hoc Bonacini. de cens. d. 3. q. II. p. 10. de beneficiis singulorum, ita ut suspendantur singuli à propriis beneficiis, cum suspendantur, quiunque Prælatos sine literis Apostol. licis venientes recipiunt.

* *

P. Leyren, Fori Benef. Tom. II.

Questio 440. An, & quid quo ad hoc punctum non administrandi ante literas constitutum sit circa Regulares?

1. R Espondeo: dum Regulares aliqui ad elendum Regulam Cancellar. in quā Papa si bi reservat omnia virorum monasteria valorem annum 200. florenorum aureorum excedentia, quomodo cuncte vacantia; & quod ad ea, quibus ex speciali gratia permittebat electionem, sibi in specie confirmationem reservavit: curabant se indiferenter eligi, & electionem per Regulares Superiores suos, aut per Ordinarios locorum confirmari, hisque confirmationibus freti intrudebant se in monasteriis aliisque dignitatibus regularibus; ad occurrendum hinc fraudibus, statuit Pius IV. anno 1564. constitut. sua in Bullaria 86, præter irritationem istarum electionum & confirmationum, & privationem fructuum, ut regimini & administrationi monasterii aliisque dignitatis conventionalis, ad quod vel ad quam electi in spiritualibus, antequam ritè celebrata electione à Sede Apostolica confirmata, & literæ desuper expeditæ, per se vel per alium, in totum vel in parte, quovis colore immiscere, aut ad illud vel illam se recipi facere, vel alias se pro ejus Prælato gerere præsumentes jure, si quod illis ad monasteria vel eorum regimina, ac alias conventionales dignitates per electionem quæsum, eo ipso sint privati, & deinceps ineligibles, ipsaque monasteria ac dignitates ab Eadem Sede impetrari possint; qui vero similes electiones confirmare præsumperint, eo ipso eriam, si sint Superiores Ordinum, suis dignitatibus sint privati; si autem sint Ordinarii locorum, eriam Archiepiscopali, & majore præcellant dignitate, ingressu Ecclesiæ interdicti, & ab Ecclesiæ suarum regimine sint suspensi. Ita ferè sonant verba dictæ constitut. ut videre est apud Lott. l. 3. q. 17. n. 317.

2. Circa hanc constitutionem advertenda sequentia: primò, eam non esse restrictam ad casum coloris quæstuti, de quo c. avaritia. nec ad casum regiminis aut administrationis cum effectu suscepta, hoc est, actuali perceptione fructuum, sive temporalium sive spiritualium; sed extendit etiam ad casum simplicis occupationis de facto, non tantum ante confirmationem obtentam; sed etiam post eam obtentam à Sede Apostolica, sed nondum expeditis literis; ad quod postremum se non extendet c. avaritia. Item non tantum ad eos, qui se ingesserint; sed etiam ad eos, qui vel id præsumperint, aut alias se gesserint pro Prælatis (hoc est, ut Lott. se nominari tales, cum gerere se pro aliis quo non tam sit facti quā animi, ut ideo in simplici asseveratione verisicutur) Lott. loc. cit. n. 318, 319. Secundò: quod poena illa inhabilitatis, quæ in cit. c. avaritia, non expresse, sed ad summum interpretative ex quadam necessaria consequentia inducitur, inducatur per hanc constitutionem expressè, adeoque magis censentur afficer. Lott. n. 320. & 321. Tertiò: mitius nihilominus in hac expressione agi cum regulari, quā cum ceteris agat ille text. avaritia; cùm hæc inhabilitas in hac constitut. Pii IV. restringatur ad locum, cùm dicatur: ac deinceps ibi ineligibles esse: in cap. autem avaritia, reddantur ineligibles inde terminatè. Lott. n. 322.

§ 323.

P. 2

Ques-